तान् शुभाशुभसूचकोत्पातान् ॥ असौम्याःपक्षिणोघोराः घोरशब्दाइत्यर्थः ॥ १० ॥ इदं हृदयकंपजनकं किमिदंदुःखोदर्कंसुखोदर्कंवेतिप्रश्नः अनिश्चयान्मेमनोविषीद ति ॥ ११ ॥ दिवि खेभवंदिव्यं ॥ पक्षिमुखात् च्युतं वचनं घोरंभयमुपस्थितं प्राप्तमाशुवेदयतीतिशेषः ॥ १२ ॥ प्रशमयंति प्रशमंसूचयंतीत्यर्थः ॥ तेषां संवदतामि त्यस्यपुरइतिशेषः ॥ १३ ॥ तमोभस्मचोभयमप्युत्पातजं ॥ १४ ॥ १५ ॥ ससंज्ञाइव ईषत्संज्ञाइत्यर्थः ॥ अन्यत्तुबलं निःसंज्ञमेव ॥ भस्मच्छन्नेवाभूदितिशेषः ॥ १६ ॥

तान्दृष्ट्वाराजशार्दूलोवसिष्ठंपर्यपृच्छत॥ असौम्याःपक्षिणोघोरामृगाश्चापिप्रदक्षिणाः ॥ १० ॥ किमिदंहृदयोत्कंपिमनोममविषी दति॥ राज्ञोदशरथस्यैतच्छ्रुत्वावाक्यंमहानृषिः॥ ११ ॥ उवाचमधुरांवाणींश्रूयतामस्ययत्फलं॥ उपस्थितंभयंघोरंदिव्यंपक्षिमुखा च्च्युतं॥ १२ ॥ मृगाःप्रशमयंत्येतेसंतापस्त्यजतामयं॥ तेषांसंवदतांतत्रवायुःप्रादुर्बभूवह॥ १३॥ कंपयन्मेदिनींसर्वांपातयंश्चमहाद्रु मान्॥ तमसासंवृतःसूर्यःसर्वेनावेदिपुर्दिशः॥ १४॥ भस्मनाचावृतंसर्वंसंमूढमिवतद्बलं ॥ वसिष्ठऋषयश्चान्येराजाचससुतस्तदा ॥ १५॥ ससंज्ञाइवतत्रासन्सर्वमन्यद्विचेतनं॥ तस्मिंस्तमसिघोरेतुभस्मच्छन्नेवसाचमूः॥ १६॥ ददर्शभीमसंकाशंजटामंडलधारि णं॥ भार्गवंजामदग्न्येयंराजाराजविमर्दनं॥ १७॥ कैलासमिवदुर्धर्षंकालाग्निमिवदुःसहं॥ ज्वलंतमिवतेजोभिर्दुर्निरीक्ष्यंपृथक्जनैः ॥ १८॥ स्कंधेचासज्यपरशुंधनुर्विद्युद्गणोपमं॥ प्रगृह्यशरमुग्रंचत्रिपुरघ्नंयथाशिवं॥ १९॥ तंदृष्ट्वाभीमसंकाशंज्वलंतमिवपावकं॥ वसिष्ठप्रमुखाविप्राजपहोमपरायणाः॥ २० ॥

भीमसंकाशं भयंकरदर्शनं ॥ १७॥ कैलासमिवेत्यनेन महाकारत्वं ॥ दुर्धर्षमशक्यातिक्रमं॥ पृ थग्जनः पामरजनः ॥ १८॥ प्रभातिशयेन विद्युद्गणोपमं ॥ धनुरुग्रं शरंचप्रगृह्य त्रिपुरघ्नं शिवमिवस्थितमित्यर्थः ॥ १९॥ जपहोमपरायणाआसन्निति शेषः ॥ यद्यपि हो मोग्न्यधिकरणस्तदापथि चलनसमयेबाधितस्तथाप्यपानेजुह्वतिप्राणमित्यादिर्बोध्यइतिकेचित् ॥ परेतुजपहोमपरायणत्वमुपलक्षणं ॥ अतएवाग्नेसंजजल्पुरितिसंगच्छ तेऽन्यथातादृशहोमादिपरायणानांजल्पासंभवादित्याहुः ॥ २० ॥